

FÖRORDNINGAR

KOMMISSIONENS DELEGERADE FÖRORDNING (EU) 2016/860

av den 4 februari 2016

om ytterligare specificering av de omständigheter där undantag från tillämpning av nedskrivnings- eller konverteringsbefogenheterna är nödvändiga enligt artikel 44.3 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012⁽¹⁾, särskilt artikel 44.11, och

av följande skäl:

- (1) I samband med resolution är det viktigt att resolutionsmyndigheter har tillräcklig vägledning för att säkerställa att skuldnedskrivningsverktyget tillämpas korrekt och konsekvent inom unionen. Principen enligt vilken skuldnedskrivningsverktyget får tillämpas på alla skulder om de inte är uttryckligen undantagna enligt artikel 44.2 i direktiv 2014/59/EU är övergripande. Därför bör inga skulder antas vara ständigt undantagna från skuldnedskrivning om de inte omfattas av förteckningen över skulder som är uttryckligen undantagna enligt den bestämmelsen. Redan i skedet resolutionsplanering och resolutionsbedömning bör resolutionsmyndigheten inrikta sig på att minimera undantagen från skuldnedskrivning för att respektera principen enligt vilken aktieägarna och borgenärerna ska bära kostnaderna för resolution.
- (2) En generell princip som styr resolution är att aktieägare och borgenärer bör bära förluster vid resolution i enlighet med deras fordringars prioriteringsordning vid normala insolvensförfaranden. Borgenärer i samma klass bör dessutom behandlas likvärdigt. Mot denna bakgrund måste resolutionsmyndigheternas befogenhet att helt eller delvis undanta vissa skulder från skuldnedskrivning och överföra förlusterna till andra borgenärer eller, om så krävs, till resolutionsfonderna, klart definieras. Därför måste de omständigheter som låter borgenärer undantas från skuldnedskrivning noggrant klargöras och varje avsteg från principen om likvärdig behandling av borgenärer i samma klass (den så kallade pari passu-principen) måste vara proportionerligt, icke-diskriminerande och motiveras av allmänintresset.
- (3) Det är viktigt att tillhandahålla en ram för resolutionsmyndigheters utövande av sin befogenhet att undanta en skuld eller en klass av skulder från nedskrivning, under de exceptionella omständigheter som fastställs i artikel 44.3 i direktiv 2014/59/EU för att bidra till större klarhet i ett givet resolutionsscenario. En viss grad av flexibilitet är emellertid nödvändig för att resolutionsmyndigheter ska kunna bedöma huruvida undantag är strikt nödvändiga och proportionerliga från fall till fall.
- (4) Beslutet att använda skuldnedskrivningsverktyget (eller andra resolutionsverktyg) bör fattas för att uppnå resolutionsmålen i artikel 31.2 i direktiv 2014/59/EU. På samma sätt bör dessa resolutionsmål också underbygga besluten om verktygets användande, inbegripet beslutet att undanta en skuld eller en skuldklass från tillämpning av nedskrivning i ett visst fall.
- (5) I linje med dessa principer bör möjligheten att undanta eller delvis undanta vissa skulder från tillämpningen av nedskrivnings- eller konverteringsbefogenheter enligt artikel 44.3 i direktiv 2014/59/EU begränsas till det

⁽¹⁾ EUT L 173, 12.6.2014, s. 190.

minimum som krävs för att uppnå de mål som motiverar undantaget. I detta syfte bör, där så är möjligt, alternativet att delvis undanta en skuld genom att begränsa nedskrivningens omfattning, där detta är tillräckligt för att uppnå målet, föredras framför dess fullständiga undantag från skuldnedskrivning.

- (6) Exceptionellt bruk av befogenheten att helt eller delvis undanta en skuld eller klass av skulder bör inte påverka resolutionsmyndigheternas skyldigheter att säkerställa att institut och koncerner kan genomgå resolution, och att de innehar tillräckliga medel för att respektera minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder för att absorbera förluster vid resolution och säkerställa rekaptalisering i enlighet med resolutionsplanen. I enlighet med artikel 45.6 c i direktiv 2014/59/EU måste de behöriga resolutionsmyndigheterna beakta varje sannolikt undantag vid säkerställande av att ett institut har tillräcklig kapacitet för förlustabsorbering och rekaptalisering. I den mån som undantag av vissa skulder från skuldnedskrivning avsevärt skulle minska denna tillgängliga kapacitet vid resolution, bör det sannolika behovet av sådana undantag behandlas av resolutionsmyndigheten när minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder fastställs i enlighet med artikel 45.6 c i direktiv 2014/59/EU.
- (7) Med tanke på att resolutionsmyndigheten bara i exceptionella fall kan undanta en skuld eller en skuldklass från nedskrivning enligt artikel 44.3 i direktiv 2014/59/EU, måste resolutionsmyndighetens bedömning vara välgrundad. Om sådana undantag innebär utnyttjande av resolutionsfonden bör resolutionsmyndigheten tillhandahålla en solid förklaring av de exceptionella omständigheter som föranleder undantaget. Denna förklaring är grundläggande för att kommissionen ska kunna uppfylla sitt mandat enligt artikel 44.12 i direktiv 2014/59/EU, enligt vilket kommissionen, inom 24 timmar efter underrättelse från resolutionsmyndigheten om beslutet att undanta vissa skulder, måste besluta huruvida den bör förbjuda eller begära ändring av det föreslagna undantaget. Den förklaring som resolutionsmyndigheten tillhandahåller kommissionen bör vara proportionerlig, och undantagets lämplighet med tanke på falllets specifika omständigheter bör beaktas.
- (8) I händelse av resolution bör skulder som tillräknas minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder i princip alltid skrivas ned i den utsträckning som är nödvändig för att absorbera förluster och rekaptalisera institutet, eftersom resolutionsmyndigheter vid tidpunkten för resolutionsplaneringen förutser att dessa skulder på ett trovärdigt och genomförbart sätt bidrar till förlustabsorbering och rekaptalisering. I de exceptionella fall där resolutionsmyndigheten behöver utnyttja undantag enligt artikel 44.3 i direktiv 2014/59/EU som inte har beaktats i resolutionsplaneringen, och där sådana undantag inte medför utnyttjande av resolutionsfonden, bör resolutionsmyndigheten förklara vilka exceptionella omständigheter som motiverar undantaget, och varför dessa exceptionella omständigheter inte kunde förutses av resolutionsmyndigheten vid tidpunkten för resolutionsplanering. Kravet att förklara dessa faktorer bör tillämpas på ett proportionerligt och lämpligt sätt med beaktande av behovet av skyndsamma resolutionsåtgärder.
- (9) Möjligheten att undanta skulder från nedskrivning enligt artikel 44.3 i direktiv 2014/59/EU bör utövas med full respekt för unionsrättens allmänna principer och bör i synnerhet inte påverka de åtgärder som skyddar andra borgenärer, nämligen principen att ingen borgenär ska bära större förluster än de som hade uppstått om institutet hade avvecklats enligt normala insolvensförfaranden. Resolutionsmyndigheter bör beakta behovet av att respektera dessa skyddsåtgärder och den risk för kompensation av borgenärer som sammanhänger med överträdelse av dessa skyddsåtgärder vid undantag enligt artikel 44.3 i direktiv 2014/59/EU, och vid utarbetande av resolutionsplanen. Att domstolar får granska resolutionsmyndighetens beslut att undanta en skuld bör dock inte vara det enda skälet för vidare undantag. Detta bör inte påverka att vederbörlig hänsyn tas till tidigare domstolsbeslut rörande resolutionsåtgärder när dessa är relevanta för det specifika fallet.
- (10) Resolutionsmyndighetens övergripande befogenhet att göra undantag begränsas av det faktum att förluster som inte bärs helt av borgenärer på grund av undantag får täckas av resolutionsfinansieringsarrangemanget endast när aktieägare och borgenärer har bidragit med ett belopp som motsvarar minst 8 % av institutets totala skulder, inbegripet kapitalbasen.

- (11) Undantag bör behandlas från fall till fall genom analys av relevanta överväganden för varje potentiellt skäl för undantag enligt artikel 44.3 i direktiv 2014/59/EU, snarare än genom att beakta de berörda institutens specifika egenskaper för sig. Denna metod bör säkerställa att exceptionella omständigheter beaktas konsekvent och undvika onödiga konkurrensstörningar. Ett instituts egenskaper (till exempel storlek, grad av sammanlänkning eller komplexitet) bör beaktas när dessa är relevanta för att bedöma huruvida de omständigheter som motiverar undantag av en skuld från nedskrivning är uppfyllda. Dessa egenskaper bör dock inte automatiskt motivera undantag av ett sådant instituts skulder från nedskrivning.
- (12) Vissa allmänna faktorer, till exempel marknadsvillkor, omständigheterna kring ett fallissemang eller institutets förlustnivå kan påverka sannolikheten för att exceptionella omständigheter, enligt definition i artikel 44.3 i direktiv 2014/59/EU, kan uppstå. Sådana allmänna faktorer bör dock inte utgöra vidare oberoende skäl för undantag utöver dem som förtecknas i artikel 44.3 a–d i direktiv 2014/59/EU.
- (13) När resolutionsmyndigheten överväger huruvida en eller flera av de omständigheter som motiverar undantag från skuldnedskrivning är uppfyllda ska den beakta den tidsrymd efter vilken ett instituts omedelbart förestående fallissemang inte längre skulle kunna hanteras under ordnade former. När resolutionsplaner och minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder för varje institut har fastställts och hinder för resolution har hanterats, förväntas att institutet har nödvändig kapacitet för förlustabsorbering och rekapitalisering. Resolutionsordningen bör följa resolutionsplanen inbegripet resolutionsstrategin, såvida inte resolutionsmyndigheten med hänsyn till fallets omständigheter bedömer att resolutionsmålen kan uppnås på ett mer ändamålsenligt sätt genom åtgärder som inte omfattas av resolutionsplanen.
- (14) Under den period när resolutionsplaner och minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder ännu inte har antagits, och där tiden varit begränsad för att besluta om resolutionsmyndighetens detaljerade genomförande av resolutionsstrategin, är det mer sannolikt att det finns tillfällen då det inte är möjligt att tillämpa skuldnedskrivningsverktyget på samtliga kvalificerade skulder inom rimlig tid. Fastställandet av vad som utgör "rimlig tid" bör vara knutet till den hastighet och visshet som krävs för att avsluta skuldnedskrivningen vid ett visst datum för att effektivt stabilisera företaget. Om det inte är möjligt att utföra samtliga uppgifter som krävs för att skriva ned vissa skulder till detta datum, bör det anses att nedskrivningen inte är möjlig "inom rimlig tid". Beslut om när "svårt" innebär "omöjligt" bör fattas på grundval av de kriterier som definierar "rimlig tid".
- (15) I princip omfattas skulder som regleras av lagstiftning i tredjeland av skuldnedskrivning i den utsträckning som de inte undantas enligt artikel 44.2. Den mekanism som föreskrivs i artikel 55 avser att öka sannolikheten för att dessa skulder ska kunna nedskrivas inom rimlig tid. Lika viktigt ges i artikel 67 i direktiv 2014/59/EU resolutionsmyndigheterna befogenhet att kräva att förvaltaren, konkursförvaltaren eller en annan person som utövar kontroll över institutet under resolution vidtar alla nödvändiga åtgärder för att se till att nedskrivningen eller konverteringen av skulder som styrs av rätten i tredjeland får verkan. Med hänsyn till att sådana skulder inte regleras av EU-rätten består dock risken att, i undantagsfall trots resolutionsmyndighetens bästa ansträngningar, inbegripet utövande av diskretion enligt artikel 67, problem uppstår gällande nedskrivning av sådana skulder inom en rimlig tidsfrist.
- (16) Ett praktiskt hinder för nedskrivning av vissa skulder kan inbegripa det faktum att skuldbeloppet inte är fastställt eller svårt att fastställa vid den tidpunkt då resolutionsmyndigheten tillämpar skuldnedskrivningsverktyget. Detta kan gälla för säkrade skulder som överstiger värdet av den berörda säkerheten, eller skulder som är beroende av ovissa framtida händelser, till exempel poster utanför balansräkningen eller outnyttjade kreditmöjligheter. Sådana hinder kan undanröjas genom lämplig värdering, till exempel genom att skulden annulleras och värdet fastställs genom skattning med en relevant värderingsmetod, eller genom att tillämpa ett "virtuellt" procentuellt värderingsavdrag.
- (17) Medan derivat i vissa fall också kan visa sig svåra att skriva ned föreskriver artikel 49 i direktiv 2014/59/EU klart hur derivat bör skrivas ned, nämligen efter slutavräkning. Det faktum att det kan bli svårt att fastställa det nettade beloppet efter avskrivning inom en kort tid bör inte innebära ett automatiskt undantag, eftersom detta också kan hanteras genom relevanta värderingsmetoder som fastställs av kommissionen enligt artikel 49.5 i direktiv 2014/59/EU, särskilt under den provisoriska värderingen. I linje med detta bör instituten visa att de är kapabla att tillhandahålla den information som krävs för att genomföra en värdering i resolutionssyfte. Resolutionsmyndigheterna bör särskilt säkerställa att instituten är i stånd att tillhandahålla den uppdaterade information som

krävs inom resolutionsstrategins tidsram, särskilt för att underbygga en trovärdig värdering före och under resolutionen enligt artikel 36 i direktiv 2014/59/EU. Riktlinjerna föreskriver dessutom att resolutionsmyndigheterna bör överväga att kräva att instituten avyttrar tillgångar som avsevärt inskränker värderingens genomförbarhet.

- (18) I artikel 2 i direktiv 2014/59/EU fastställs begreppet kritiska funktioner och kärnaffärsområden. Kommissionen är bemyndigad att anta en delegerad akt för att ytterligare specificera de omständigheter under vilka vissa aktiviteter, tjänster och transaktioner skulle kunna omfattas av definitionen av kritiska funktioner eller kärnaffärsområden. I detta avseende är ett affärsområdes lönsamhet inte i sig ett tillräckligt skäl för undantag från nedskrivning av skulder som rör det affärsområdet. Undantag kan dock motiveras där upprätthållandet av ett kärnaffärsområde är avgörande för att uppnå resolutionsmålen, inbegripet upprätthållande av kritiska funktioner, där dessa främjas av att centrala verksamheter, tjänster och transaktioner fortsätter.
- (19) Resolutionsmyndigheter får endast undanta skulder som krävs för riskhanterings syften (hedgning) i samband med kritiska funktioner, om riskhanteringen (hedgning) är erkänd i tillsynssyfte och väsentlig för att upprätthålla transaktioner i samband med kritiska funktioner, så att om hedgningen upphörde skulle den kritiska funktionens kontinuitet allvarligt äventyras.
- (20) Resolutionsmyndigheter får endast undanta skulder som krävs för riskhanterings syften (hedgning) i samband med kritiska funktioner om, i det fall riskhanteringsåtgärden utvecklades, det vore omöjligt för institutet att ersätta den på rimliga villkor inom den tid som krävs för att upprätthålla den kritiska funktionen, till exempel på grund av spreadar eller osäkerheter i värderingen.
- (21) Att förebygga spridning för att undvika betydande negativa effekter på det finansiella systemet är ytterligare ett resolutionsmål som kan motivera ett undantag från tillämpning av skuldnedskrivningsverktyget. Under alla omständigheter bör undantag på denna grundval endast äga rum när det är absolut nödvändigt och proportionerligt, men också när spridningseffekten är så kraftfull att den skulle kunna bli omfattande och allvarligt störa finansmarknadernas funktion på ett sätt som orsakar allvarliga störningar i en medlemsstats eller unionens ekonomi.
- (22) Tillämpningen av skuldnedskrivningsverktyget kan innebära en viss inneboende spridningsrisk. Beslutet att innefatta skuldnedskrivningsverktyget i direktiv 2014/59/EU som ett viktigt resolutionsverktyg, tillsammans med principen att borgenärer och aktieägare ska bära förlusterna, betyder att den inneboende spridningsrisk som skuldnedskrivning kan medföra inte automatiskt bör betraktas som ett skäl för att undanta skulder. Därför bör resolutionsmyndigheterna noga bedöma dessa skäl och förklara undantag av skulder från nedskrivning på grundval av den högre sannolikheten för att orsaka omfattande spridningseffekter av den typ som beskrivs i artikel 44.3 c i direktiv 2014/59/EU än skulder som inte undantas. I detta syfte bör de grunda sin bedömning på lämpliga metoder inbegripet kvantitativ analys för att fastställa risken för och allvaret i omfattande spridningseffekter och störningar i en medlemsstats eller i unionens ekonomi.
- (23) Behovet av undantag på grundval av risken för omfattande spridningseffekter kan påverkas av marknadsvillkor vid tidpunkten för skuldnedskrivning, särskilt om företagets fallissemang äger rum när det finansiella systemet utsätts för betydande stress eller lider av bristande förtroende. Risken för att tillämpning av resolutionsverktyg och resolutionsbefogenheter skulle kunna ha en betydande direkt eller indirekt negativ effekt på den finansiella stabiliteten och marknadens förtroende bör beaktas i den resolutionsbedömning som krävs enligt avsnitt C led 26 i bilagan till direktiv 2014/59/EU. När undantag från skuldnedskrivning beslutas enligt artikel 44.3 i det direktivet på grund av risk för omfattande spridningsrisk, förväntas därför resolutionsmyndigheten förklara varför hindren för nedskrivning inte har behandlats under resolutionsplaneringen där dessa undantag utgör ett hinder för möjligheterna till resolution. Resolutionsmyndigheten bör också bedöma huruvida spridningseffekten härrör från, eller förvärras avsevärt av, tillämpningen av skuldnedskrivningsverktyget på skulderna i fråga, eller faktiskt orsakas av institutets fallissemang i sig.

- (24) Risken för omfattande spridningseffekter kan vara direkt, där de direkta förluster som motparterna till institutet under resolution utsätts för leder till fallissemang eller allvarliga solvensproblem för dessa motparter och i sin tur för deras motparter. Möjligheten att en eller flera finansiella institut fallerar eller kommer i svårigheter som ett direkt resultat av skuldnedskrivningen bör inte automatiskt medföra att skulder undantas från nedskrivning. Beslut om undantag bör fattas i proportion till de systemriskerna som direkta spridningseffekter kan ge upphov till.
- (25) Risken för omfattande spridningseffekter kan också vara indirekt, till exempel på grund av att vissa marknadsaktörer, till exempel insättare, förlorar förtroendet, eller genom tillgångspriseffekter. En viktig kanal för indirekt spridning kan vara förlust av förtroende på kapitalmarknaderna (för privatpersoner och institut) – bristande utbud, högre marginalkrav i allmänhet eller för institut som liknar det fallerande institutet, eller nödförsäljning av tillgångar av institut med likviditetsbrist.
- (26) Vid nedskrivning av vissa skulder kan värdeförstörelse uppstå där dessa skulder ingår i en framgångsrik affärgren som annars skulle ge banken betydande värde, till exempel försäljning till en köpare från den privata sektorn. För att resolutionsmyndigheten ska undanta en skuld eller en klass av skulder från nedskrivning måste det skyddade värdet vara tillräckligt för att (potentiellt) förbättra de icke undantagna borgenärernas situation jämfört med deras situation om de berörda skulderna inte vore undantagna från nedskrivning. Resolutionsmyndigheterna får därför undanta en skuld från nedskrivning enligt artikel 44.3 d i direktiv 2014/59/EU om fördelen av undantag för andra borgenärer skulle överskrida deras bidrag till förlustabsorbering och rekapitalisering om undantaget inte ägde rum. Detta kan vara fallet om till exempel det skyddade värdet klart kan identifieras genom en motsvarande ökning av den ersättning som betalas av en köpare från den privata sektorn.
- (27) När det gäller bedömningen av potentiella vinster i värdebevarande från ett undantag från skuldnedskrivning, bemyndigar artikel 36.16 respektive artikel 49.5 i direktiv 2014/59/EU kommissionen att anta tekniska tillsynsstandarder för värdering i resolutionssyfte och för värdering av derivat. Beroende på den metod som är tillämplig kan ytterligare förluster utkristalliseras från avveckling av derivat och överskrida nedskrivningspotentialen i motsvarande skuld, vilket medför ytterligare förluster som kan öka skuldnedskrivningsbördan för andra gäldenärer i institutet under resolution. Ytterligare förluster kan härröra från ersättningskostnader som motparten ådragit sig, eller kostnader för institutet under resolution för att återställa hedgningar som lämnats öppna och som inte återspeglas i derivatens värde vid fortsatt rörelse. Under sådana omständigheter bör resolutionsmyndigheten bedöma huruvida den värdeminskningen skulle innebära att de förluster som bärs av icke undantagna borgenärer skulle vara högre än om skulden i fråga undantogs från nedskrivning. Rent spekulativa förväntningar på en potentiell värdeökning får inte tjäna som grund för undantag.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Syfte

1. Denna förordning fastställer regler som vidare specificerar de exceptionella omständigheter som anges i artikel 44.3 i direktiv 2014/59/EU, där resolutionsmyndigheten får undanta, helt eller delvis, vissa skulder från tillämpningen av de nedskrivnings- eller konverteringsbefogenheter där skuldnedskrivningsverktyget tillämpas.
2. Bestämmelserna i denna förordning ska tillämpas av en resolutionsmyndighet som utses av en medlemstat i enlighet med artikel 3 i direktiv 2014/59/EU, och av den gemensamma resolutionsnämnden inom ramen för dess uppgifter och befogenheter enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 806/2014⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 806/2014 av den 15 juli 2014 om fastställande av enhetliga regler och ett enhetligt förfarande för resolution av kreditinstitut och vissa värdepappersföretag inom ramen för en gemensam resolutionsmekanism och en gemensam resolutionsfond och om ändring av förordning (EU) nr 1093/2010 (EUT L 225, 30.7.2014, s. 1).

Artikel 2

Tillämpningsområde

Denna förordning är tillämplig på de enheter som avses i artikel 1.1 led a–e i direktiv 2014/59/EU.

Artikel 3

Definitioner

För tillämpningen av denna förordning ska definitionerna i artikel 3 i direktiv 2014/59/EU gälla. I denna förordning gäller även följande definitioner:

1. *direkt spridning*: en situation där de direkta förlusterna för motparterna till institutet under resolution som härrör från nedskrivning av institutets skulder leder till fallissemang eller sannolikt fallissemang för dessa motparter med omedelbar verkan.
2. *indirekt spridning*: en situation där nedskrivning eller konvertering av ett instituts skulder orsakar en negativ reaktion hos marknadsaktörerna som leder till en allvarlig störning i det finansiella systemet som potentiellt kan skada den reala ekonomin.

Artikel 4

Gemensamma bestämmelser

1. Resolutionsmyndigheter får inte undanta en skuld eller en klass av skulder från nedskrivning såvida de inte omfattas av förteckningen över skulder i artikel 44.2 i direktiv 2014/59/EU.
2. Ett beslut av resolutionsmyndigheten om att undanta en skuld eller en klass av skulder från tillämpning av skuldnedskrivningsverktyget enligt artikel 44.3 i direktiv 2014/59/EU ska grundas på en analys av institutet under resolution från fall till fall och ska inte vara automatiskt.
3. Vid övervägande av undantag enligt artikel 44.3 i direktiv 2014/59/EU och före totalt undantag av en skuld eller en klass av skulder från nedskrivning, ska resolutionsmyndigheten först beakta möjligheten att delvis undanta den skulden genom att begränsa omfattningen av nedskrivningen där så är möjligt.
4. När resolutionsmyndigheten fastställer om en skuld ska undantas enligt artikel 44.3 i direktiv 2014/59/EU ska den bedöma huruvida dess villkor är uppfyllda vid tidpunkten för tillämpningen av skuldnedskrivningsverktyget på institutet. Denna bedömning ska inte påverka resolutionsmyndighetens skyldighet att följa resolutionsplanen enligt artikel 87 i direktiv 2014/59/EU.
5. Beslutet om att undanta en skuld eller en klass av skulder från tillämpning av skuldnedskrivning enligt artikel 44.3 i direktiv 2014/59/EU ska grundas på minst ett av de resolutionsmål som beskrivs i artikel 31.2 i det direktivet.
6. Beslutet att helt eller delvis undanta en skuld eller en klass av skulder från tillämpning av skuldnedskrivningsverktyget enligt artikel 44.3 i direktiv 2014/59/EU som skulle omfatta utnyttjande av resolutionsfonden, ska vara vederbörligen motiverat, med beaktande av undantagets lämplighet med tanke på omständigheterna i det specifika fallet.
7. Om resolutionsmyndigheten har förutsatt att en skuld eller en klass av skulder på ett trovärdigt och genomförbart sätt skulle bidra till förlustabsorbering och rekapitalisering, och att dessa skulder inte skulle uppfylla kraven för undantag enligt artikel 44.3, ska resolutionsmyndigheten förklara följande om den sedan beslutar att helt eller delvis undanta en skuld eller en klass av skulder enligt artikel 44.3 som skulle omfatta en överföring av förluster till resolutionsfonden:
 - a) De exceptionella omständigheter som skiljer sig från dem vid tidpunkten för resolutionsplanering som innebär att dessa skulder måste undantas från nedskrivning vid tidpunkten för resolutionsåtgärder.
 - b) Varför undantag är nödvändigt och särskilt varför de exceptionella omständigheter som leder till det inte kunde förutses under resolutionsplanens förlopp.
 - c) Om behovet av undantag föreskrevs av resolutionsplanen, hur resolutionsmyndigheten hanterade detta behov för att undvika att det utgör ett hinder för resolution.

8. Vid beslut om huruvida en skuld eller en klass av skulder ska undantas enligt artikel 44.3 a i direktiv 2014/59/EU, om undantaget skulle omfatta en överföring av förluster till resolutionsfonden, ska resolutionsmyndigheten också förklara

- a) hur/huruvida de krav som fastställs i artiklarna 5 och 6 i denna förordning är uppfyllda, och
- b) varför behovet av undantag inte kunde åtgärdas genom en lämplig värderingsmetod enligt artikel 36 i direktiv 2014/59/EU.

9. Vid beslut om huruvida en skuld eller en klass av skulder ska undantas för att bevara kontinuiteten i kritiska funktioner och kärnaffärsområden enligt artikel 44.3 b i direktiv 2014/59/EU, om undantaget skulle omfatta en överföring av förluster till resolutionsfonden, ska resolutionsmyndigheten också förklara följande:

- a) Hur/huruvida de krav som fastställs i artikel 7 i denna förordning är uppfyllda.
- b) Varför de skulder som ska undantas är mer relevanta för kontinuiteten i klart angivna kritiska funktioner eller kärnaffärsområden än de skulder som inte ska undantas.

10. Om resolutionsmyndigheten helt eller delvis undantar en skuld eller en klass av skulder för att undvika omfattande spridningseffekter enligt artikel 44.3 c i direktiv 2014/59/EU, om undantaget skulle omfatta en överföring av förluster till resolutionsfonden, ska resolutionsmyndigheten också förklara följande:

- a) Hur/huruvida de krav som fastställs i artikel 8 i denna förordning är uppfyllda.
- b) Varför det är mer sannolikt att de undantagna skulderna orsakar omfattande spridningseffekter av den typ som beskrivs i artikel 44.3 c i direktiv 2014/59/EU än de som inte undantas.

11. Om resolutionsmyndigheten helt eller delvis undantar en skuld eller en klass av skulder enligt artikel 44.3 d i direktiv 2014/59/EU, om undantaget skulle omfatta en överföring av förluster till resolutionsfonden, ska resolutionsmyndigheten också förklara hur/huruvida de krav som fastställs i artikel 9 i denna förordning är uppfyllda.

Artikel 5

Undantag på grund av omöjlighet att skriva ned skulderna enligt artikel 44.3 a i direktiv 2014/59/EU

1. Resolutionsmyndigheter får endast undanta en skuld eller en klass av skulder från tillämpning av skuldnedskrivningsverktyget där de hinder som åberopas för tillämpningen gör att den inte kan äga rum inom rimlig tid, trots resolutionsmyndighetens ansträngningar.
2. När det gäller punkt 1 ska resolutionsmyndigheterna särskilt uppfylla följande krav innan de fattar beslut om det aktuella undantaget:
 - a) Resolutionsmyndighetens skyldighet att i resolutionsplanen tillhandahålla en beskrivning av de förfaranden för att säkerställa tillgänglighet inom en lämplig tidsram av den information som krävs i värderingssyfte enligt artiklarna 36 och 49 i direktiv 2014/59/EU
 - b) Resolutionsmyndighetens skyldighet att beakta varje hinder för institutets resolution, inbegripet de omständigheter som resulterar i ett potentiellt undantag som kunde förutses i resolutionsplaneringsprocessen, när dessa potentiella undantag utgör hinder för resolution.

Artikel 6

Rimlig tid

1. När resolutionsmyndigheterna undantar en skuld eller en klass av skulder från nedskrivning enligt artikel 44.3 a i direktiv 2014/59/EU, och för att fastställa vad som utgör "rimlig tid" ska de fastställa följande:
 - a) När nedskrivningsbeloppet senast ska fastställas.
 - b) När samtliga uppgifter som behövs för att skriva ned dessa skulder måste utföras för att uppfylla resolutionsmålen med beaktande av situationen vid tidpunkten för resolutionsåtgärden.

2. När resolutionsmyndigheterna fastställer de krav som anges i punkt 1 ska de bedöma följande:
 - a) Behovet av att offentliggöra ett nedskrivningsbeslut och att fastställa nedskrivningsbeloppet och dess slutgiltiga fördelning på de olika borgenärsklasserna.
 - b) Följderna för marknads förtroende av att försena ett sådant beslut, potentiella marknadsreaktioner, till exempel likviditetsutflöden, och resolutionsåtgärdens ändamålsenlighet, med beaktande av båda följande:
 - i) Huruvida institutets nöd och risk för fallissemang är kända för marknadsaktörerna.
 - ii) Synligheten av följderna av institutets nöd eller potentiella fallissemang för marknadsaktörerna.
 - c) Marknadernas öppningstider i den mån som dessa kan inverka på kritiska funktioner och spridningseffekter.
 - d) Referensdatum för uppfyllande av kapitalkraven.
 - e) Datum för institutets inbetalningar och löptid för berörda skulder.

Artikel 7

Undantag i syfte att bevara vissa kritiska funktioner och kärnaffärsområden enligt artikel 44.3 b i direktiv 2014/59/EU

1. Resolutionsmyndigheter får undanta skulder eller klasser av skulder på grundval av behov och proportionalitet för att bevara vissa kritiska funktioner när de anser att en skuld eller en klass av skulder är knutna till en kritisk funktion och skulden eller klassen av skulder inte bör skrivas ned med tanke på funktionens kontinuitet, om något av följande villkor är uppfyllt:
 - a) Nedskrivningen av skulden eller klassen av skulder skulle underminera funktionen på grund av tillgång till finansiering eller på grund av beroende av motparter, till exempel hedgningmotparter, infrastruktur eller tjänsteleverantörer till institutet, som kan förhindras eller vara ovilliga att fortsätta transaktioner med institutet efter en skuldnedskrivning.
 - b) Den kritiska funktionen i fråga är en tjänst som tillhandahålls av institutet till tredjeparter som är beroende av skuldens kontinuitet.
2. Resolutionsmyndigheter får endast undanta skulder som krävs för riskhanterings syften (hedgning) i samband med kritiska funktioner om båda följande villkor är uppfyllda:
 - a) Riskhanteringen (hedgning) är erkänd i tillsynssyfte och väsentlig för att upprätthålla transaktioner i samband med kritiska funktioner.
 - b) Det vore omöjligt för institutet att ersätta en avvecklad riskhanteringsåtgärd på rimliga villkor inom den tid som krävs för att upprätthålla den kritiska funktionen.
3. Resolutionsmyndigheter får endast undanta skulder i syfte att upprätthålla ett finansieringsförhållande där båda följande villkor är uppfyllda:
 - a) Resolutionsmyndigheten bedömer att finansieringen är avgörande för att upprätthålla en kritisk funktion.
 - b) Med hänsyn till artikel 6 i denna förordning vore det omöjligt för institutet att ersätta finansieringen inom den tid som krävs för att upprätthålla den kritiska funktionen.

4. Resolutionsmyndigheter får inte undanta en skuld eller en klass av skulder enbart på grundval av följande:

- a) Deras löptid.
- b) En förväntad ökning av finansieringskostnader som inte hotar den kritiska funktionens kontinuitet.
- c) Förväntad framtida potentiell vinst.

5. Resolutionsmyndigheter får undanta skulder eller en klass av skulder på grundval av behov och proportionalitet för att bevara ett kärnaffärsområde där undantaget av den skulden är avgörande för att upprätthålla förmågan hos institutet under resolution att fortsatt utföra centrala verksamheter, tjänster och transaktioner, och att uppnå de resolutionsmål som anges i artikel 31.2 led a och b i direktiv 2014/59/EU.

Artikel 8

Undantag i syfte att undvika omfattande spridningseffekter enligt artikel 44.3 c i direktiv 2014/59/EU

1. Vid övervägande av undantag på grundval av risk för direkta spridningseffekter enligt artikel 44.3 c i direktiv 2014/59/EU bör resolutionsmyndigheter bedöma, så långt möjligt, graden av sammanlänkning av institutet under resolution med dess motparter.

Den bedömning som avses i första stycket ska inkludera samtliga följande komponenter:

- a) Beaktande av exponeringar mot relevanta motparter med avseende på den risk för fallissemang med dominoeffekter som nedskrivning av sådana exponeringar kan orsaka.
- b) Systemviktigheten av motparter som riskerar fallissemang, särskilt med avseende på andra finansiella marknadsaktörer och tillhandahållare av finansiell marknadsinfrastruktur.

2. Vid övervägande av undantag på grundval av risk för indirekta spridningseffekter enligt artikel 44.3 c i direktiv 2014/59/EU bör resolutionsmyndigheter bedöma, så långt möjligt, behovet av undantaget och dess proportionalitet på grundval av en mångfald objektiva relevanta indikatorer. Indikatorer som kan vara relevanta i sammanhanget omfattar följande:

- a) Antal, storlek och grad av sammanlänkning för institut med likartade egenskaper som institutet under resolution, i den utsträckning som detta kan ge upphov till omfattande brist på förtroende i banksektorn eller det mer övergripande finansiella systemet.
- b) Antalet fysiska personer som direkt eller indirekt påverkas av nedskrivningen, synlighet och presstäckning av resolutionsåtgärderna, i den utsträckning som detta avsevärt riskerar att underminera det allmänna förtroendet i banksektorn eller det mer övergripande finansiella systemet.
- c) Antal, storlek, och grad av sammanlänkning av motparter som påverkas av nedskrivningen, inbegripet marknadsaktörer utanför banksektorn, och vikten av kritiska funktioner som utförs av dessa motparter.
- d) Motparternas förmåga att få tillgång till alternativa tjänsteleverantörer som har bedömts som ersättliga, givet den specifika situationen.
- e) Huruvida ett betydande antal motparter skulle dra tillbaka sin finansiering eller avbryta sina transaktioner med andra institut efter nedskrivningen, eller om marknader skulle upphöra att fungera korrekt som en följd av nedskrivningen för sådana marknadsaktörer, särskilt i händelse av allmän förlust av marknadens förtroende, eller panik.
- f) Utbredt tillbakadragande av finansiering på kort sikt eller insättningar av betydande belopp.
- g) Antalet, storleken eller betydelsen för institut som riskerar att uppfylla villkoren för tidigt ingripande, eller villkoren för fallissemang eller sannolikt fallissemang enligt artikel 32.4 i direktiv 2014/59/EU.

- h) Risken för ett betydande avbrott i kritiska funktioner eller en betydande prisökning för tillhandahållande av sådana funktioner [som framgår av förändrade marknadsvillkor för sådana funktioner eller deras tillgänglighet], eller motparters och andra marknadsaktörers förväntningar.
- i) Utbredda betydande nedgångar i institutens aktiekurser eller i priserna på deras tillgångar, särskilt där de kan inverka på institutens kapitalsituation.
- j) En allmän och utbredd betydande minskning av den finansiering på kort eller medellång sikt som är tillgänglig för instituten.
- k) En betydande försämring av interbankmarknadens funktion, som framgår av en betydande ökning av marginalkraven och minskad tillgång till säkerheter för instituten.
- l) Utbredda och betydande prisökningar för försäkringar mot kreditförluster eller försämrade kreditvärdighet för institut eller andra marknadsaktörer som är relevanta för institutens finansiella situation.

Artikel 9

Undantag i syfte att undvika värdeminskning enligt artikel 44.3 d i direktiv 2014/59/EU

1. Resolutionsmyndigheterna får undanta en skuld eller en klass av skulder från nedskrivning där ett sådant undantag skulle undvika värdeförstörelse så att innehavarna av icke undantagna skulder skulle ha det bättre ställt än om de förra skrevs ned.
2. För att bedöma huruvida villkoret i punkt 1 är uppfyllt ska resolutionsmyndigheterna jämföra och utvärdera resultatet för samtliga borgenärer som härrör från en potentiell nedskrivning och avsaknad av nedskrivning, i enlighet med artikel 36.16 och artikel 49.5 i direktiv 2014/59/EU.

Artikel 10

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdat i Bryssel den 4 februari 2016.

På kommissionens vägnar

Jean-Claude JUNCKER

Ordförande